

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Jana Ryby ve věci

žalobkyně: JUDr. J. G., advokátka, ev. č. XXX
sídlem XXX

proti

žalované: Česká advokátní komora
sídlem Národní 16, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Janem Sykou
sídlem Školská 12, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí odvolacího senátu odvolací kárné komise žalované ze dne 9. 3. 2018 zn. K 42/2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí odvolacího senátu odvolací kárné komise České advokátní komory (dále též „*odvolací orgán*“) ze dne 9. 3. 2018 zn. K 42/2017, jímž odvolací orgán potvrdil kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory (dále též „*prvostupňový orgán*“) ze dne 12. 2. 2018 zn. K 42/2017. Tímto rozhodnutím byla žalobkyně - kárně obviněná advokátka uznaná kárně vinnou kárným proviněním, kterého se dopustila tím, že poté, co dne 9. 9. 2015 převzala právní zastoupení V. V. jako žalobce (dále též „*klient*“) v řízení vedeném u Okresního soudu v Karviné sp. zn. 17 C 435/2013 proti osmi žalovaným o určení vlastnického práva k nemovitostem s vědomím, že ve věci je nařízen termín ústního jednání na den 21. 9. 2015, a dopisem ze dne 17. 9. 2015 na pokyn klienta omluvila jeho neúčast při jednání z důvodu jeho pracovní neschopnosti, a současně požádala o odročení jednání, a poté, co soud její žádosti nevyhověl a jednání nařízené na den 21. 9. 2015

neodročil, pak aniž by si toto ověřila, k jednání nařízenému na den 21. 9. 2015 se bez řádné omluvy své osoby v zastoupení klienta nedostavila, přičemž soud dne 21. 9. 2015 v uvedené věci jednal v nepřítomnosti klienta a vyhlásil rozsudek, jímž žalobu klienta zamítl a uložil mu povinnost nahradit žalovaným náklady řízení ve výši 267 589 Kč. Porušila tím § 16 odst. 1, 2 a § 17 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o advokacii“), jelikož nechránila práva a oprávněné zájmy klienta, při výkonu advokacie nejednala svědomitě a nevyužila důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci neuplatnila v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládala za prospěšné, a při výkonu advokacie nepostupovala tak, aby nesnižovala důstojnost advokátního stavu. Za kárné provinění bylo kárně obviněné uloženo jako kárné opatření napomenutí podle § 32 odst. 3 písm. a) zákona o advokacii.

2. Proti oběma rozhodnutím žalobkyně brojí podanou žalobou. Uvádí v ní, že řízením před žalovanou byla zkrácena na svých právech v důsledku porušení zákona.
3. *V prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá, že neporušila § 101 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „o. s. ř.“), a uvedené ustanovení dodržela, klienta řádně Okresnímu soudu v Karviné omluvila dne 17. 9. 2017 a připojila lékařskou zprávu o jeho zdravotním stavu s tím, že klient se jednání chtěl osobně zúčastnit, ale ze zdravotních důvodů nemohl. Pokud soud omluvu neakceptoval, porušil tím právo na spravedlivý proces. Jelikož klient žalobkyni sdělil, že trvá na výslechu svědků, žalobkyně soudu návrh na jejich výslechy zaslala, nebyl proto předpoklad ukončení věci. Nesouhlasí s odvolacím orgánem, že sama svým jménem o odročení jednání nežádala a předpokládala, že jí soud vyhoví. Dne 21. 9. 2015 v ranních hodinách i později se sekretářkou telefonovaly na soud, kam se nedovolaly. Předchozí zástupkyně, u níž se spis nacházel, sdělila žalobkyni termín konání jednání a informaci, že se jednání zúčastní její koncipient, který disponuje podklady k němu, žalobkyni předvolání k soudu doručeno nebylo. Žalobkyně současně upozorňuje, že její nepřítomnost při jednání dne 21. 9. 2015 na věc neměla vliv, nebyly provedeny žádné důkazy, soud vyhlásil toliko rozsudek.
4. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně brojí proti tvrzení odvolacího orgánu, že nevyhledala lékaře v místě bydliště a šla k lékaři až ve 12. hodin předmětného dne. Žalobkyně oponuje, že šla ke svému lékaři, který ordinuje 3 km od jejího bydliště, u něho byla registrovaná, v ordinacních hodinách a po předchozím telefonickém objednání, jiný lékař by ji nevzal. Měla akutní zdravotní problémy, v říjnu 2015 se podrobila operaci. Ani z těchto důvodů se jednání nemohla zúčastnit. Tuto skutečnost sdělila soudu následně po jednání. Nebylo v jejích silách zajistit substituci.
5. *Ve třetím žalobním bodu* žalobkyně poukazuje na to, že Okresní soud v Karviné neakceptoval omluvu klienta a neodročil jednání, oproti tomu Krajský soud v Ostravě, jemuž opětovně omlouvala klienta, spolu s žádostí o odročení jednání, její žádosti vyhověl, ačkoli již klienta nezastupovala. Nesouhlasí s konstatováním, že proti postupu okresního soudu mohla brojit v odvolání, neboť klienta v té době již nezastupovala.
6. Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 10. 10. 2018 navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Zdůraznila, že žalobkyni bylo kladeno za vinu, že nezjistila reakci soudu na žádost o odročení a neomluvila neúčast u jednání. Další postup nebyl předmětem kárného řízení. Začátek zastupování je dán plnou mocí ze dne 9. 9. 2015. V době jednání dne 21. 9. 2015 její zastoupení trvalo, a odvolání plné moci bylo až v reakci klienta na zjištění u soudu dne 20. 10. 2015. Žalobkyni nebylo vytýkáno, že klienta neomluvila, byla shledána kárně

vinnou, že se k jednání jako jeho zástupkyně nedostavila, aniž by sebe řádně omluvila a aniž by zjistila, jak soud o žádosti o odročení rozhodl. Advokát nemůže vycházet z předpokladu, že soud žádosti o odročení vyhoví, ani pokud by měl zkušenost, že tomu tak obvykle bývá. Advokát jako zástupce má povinnost se k jednání dostavit, dokud nezjistí, že této povinnosti byl odročením zbaven. Advokát jako zástupce klienta, má povinnost se jednání účastnit, i kdyby si jeho klient účast nepřál. Takový poadavek má odmítnout v souladu se svojí povinností podle § 16 odst. 1 věta druhá zákona o advokacii, § 20 odst. 2 uvedeného zákona a podle § 20 odst. 6 téhož zákona. Již od 9. 9. 2015 měla žalobkyně možnost zjišťovat, jak byl její klient k jednání na den 21. 9. 2015 předvolán, zda soud vyžadoval jeho přítomnost za účelem výsledku. Takové zjištění by nepochybně přispělo k lepšímu odhadu, jak soud při rozhodování o omluvě žádosti o odročení bude postupovat, sám odhad však postačující není. Žalobkyně dne 9. 9. 2015 převzala zastupování v době, kdy klient již byl soudem obeslán a takto vzala termín jednání na vědomí. Uvedené vyplývá z dopisu ze dne 17. 9. 2015, který obsahuje omluvu a žádost o odročení za jejího klienta, žalobce v tamní věci. Tvzení žalobkyně, že nemohla zajistit substituci, a že spis se nacházel u předchozí zástupkyně, je v rozporu s tvrzením o rozhodnutí neúčastnit se jednání podle přání klienta či předpokladu účasti jiných zástupců, i s tvrzením, že byla v nepříznivém zdravotním stavu a nebylo v jejích silách se k soudu dovolat.

7. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Městský soud rozhodl o věci samé bez nařízení jednání, jelikož žalobkyně ani žalovaná s tímto postupem ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřily nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), souhlasily proto konkludentně.
8. Z kárného spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti.
9. Dne 8. 9. 2015 žalobkyně - advokátka zaslala předchozí zástupkyni dopis, že převzala zastoupení klienta a požádala ji o předání písemných podkladů.
10. Plnou mocí ze dne 9. 9. 2015 advokátka přijala zmocnění zastupovat klienta ve věci určovací žaloby pod sp. zn. 17 C 435/2013.
11. Dne 14. 9. 2015 předchozí zástupkyně vyrozuměla advokátku, že k dopisu ve věci převzetí zastoupení klienta nepřiložila advokátka plnou moc, a bez ní nemůže předání věci klienta realizovat. Spisy, ve kterých jsou nařízena v příštích dvou týdnech soudní jednání, má u sebe její kolega, který je na dovolené, obdrží je po jeho návratu. K oběma soudním jednáním postačí advokátce podání, která jí předchozí zástupkyně zašle. Žádá advokátku o zaslání plné moci s tím, že jí poskytne dostupný materiál a následně spisy od kolegy.
12. V podání ze dne 17. 9. 2015 nazvaném *Omluva z jednání a žádost o odročení z jednání dne 21. 9. 2015* adresovaném Okresnímu soudu v Karviné k č. j. 17 C 435/2013 advokátka uvedla: *„Žádám tímto o odročení jednání dne 21. 9. 2015 a to z důvodu nemoci žalobce, kdy přikládám jeho lékařskou zprávu a žádám o odročení jednání na listopad 2015.“* Připojila lékařskou zprávu o klientovi a plnou moc.
13. Rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 21. 9. 2015 č. j. 17 C 435/2013-101 byla žaloba klienta (v tamní věci žalobce) zastoupeného advokátkou na určení vlastnického práva v rozsudku specifikovaným nemovitostem zamítnuta a klientovi byla uložena

povinnost náhrady nákladů řízení v rozsudku uvedeným žalovaným. Soud v odůvodnění na straně 5 ve druhém odstavci uvedl, že „[k]jednání, které bylo u Okresního soudu v Karviné nařízeno na den 21. 9. 2015, se žalobce ani jeho zástupkyně nedostavili, ačkoliv původní zástupkyně žalobce byla řádně a včas předvolána. Původní zástupkyně žalobce Mgr. J. H. Z. omluvila svoji neúčast u jednání dne 21. 9. 2015 tím, že jí žalobce vypověděl plnou moc. Nově zplnomocněná zástupkyně JUDr. J. G. omluvila neúčast u jednání v dopise ze dne 17. 9. 2015 s odůvodněním, že žalobce je nemocný, zároveň doložila soudu příslušnou lékařskou zprávou, ze které vyplývá, že žalobce není schopen účasti u jednání ze zdravotních důvodů. I přes tuto omluvu soud ve věci jednal a posléze rozhodl. Zástupkyně žalobce netvrdila, z jakého důvodu ona sama jako procesní zástupce žalobce není schopna se jednání zúčastnit, ani případný důvod nijak nedoložila. Účast žalobce soud nevyžadoval, jeho účastnický výslech byl v daném případě zcela nadbytečný[...].“

14. Podle fotokopie úředního záznamu Okresního soudu v Karviné ke sp. zn. 17 C 435/2013 ze dne 20. 10. 2015 telefonovala pověřené soudkyni osoba, která se představila jako klient, a zjišťoval, z jakého důvodu bylo ve věci dne 21. 9. 2015 rozhodnuto, advokátka včas zaslala omluvu se žádostí o odročení s lékařskou zprávou. Pověřená soudkyně odpověděla, že ve věci bylo možno jednat bez osobní účasti klienta, postačila účast jeho advokátky, která se ale sama neomluvila a důvod neúčasti nedoložila, advokátka si měla ověřit, zda je skutečně jednání odvoláno či nikoliv.
15. Dne 14. 9. 2016 byla žalované doručena stížnost klienta ze dne 11. 9. 2016 na advokátu. Klient v ní uvedl, že poté, co advokátce dne 9. 9. 2015 udělil plnou moc, měla se dne 21. 9. 2015 dostavit k Okresnímu soudu v Karviné k jednání. Sdělila mu, že soudní jednání bylo odročeno na jiný termín. Informaci, že jednání odročeno nebylo a byl vyhlášen rozsudek, se klient dozvěděl dne 20. 10. 2015 na základě dotazu u soudkyně. Advokátka přesto trvala na tom, že žádné soudní jednání nemohlo proběhnout a že se také omluvila.
16. Dne 10. 10. 2016 bylo žalované doručeno podání advokátky ze dne 6. 10. 2016, v němž advokátka nesouhlasila s obsahem stížnosti. Uvedla, že bylo dohodnuto s předchozí zástupkyní, že se dne 21. 9. 2015 k soudu nedostaví, protože nedošlo k ukončení jejího zastoupení a od ní až dne 21. 9. 2015 obdržela písemné podklady. Předchozí zástupkyně uvedla, že jsou ochotni jít k soudu, když nebyli schopni předat advokátce podklady včas. Informovala klienta, který si nepřál, aby předchozí zástupkyně šla k soudu. Následně napsala na soud omluvu a žádost o odročení jednání z důvodu změny advokáta a poslala lékařskou zprávu o zdravotním stavu klienta. Klientovi sdělila, že bylo jednáno v jeho nepřítomnosti, rozsudek mu doručila.
17. Dne 13. 3. 2017 předseda kontrolní rady žalované jako kárný žalobce podal na advokátku kárnou žalobu.
18. Advokátka v písemném vyjádření ke kárné žalobě ze dne 11. 4. 2017 uvedla, že se k ní dostavil klient a výslovně ji žádal, aby se jednání neúčastnila. Na podporu uvedeného připojila prohlášení paní D. M. ze dne 3. 4. 2017 o tom, že jmenovaná byla dne 20. 9. 2016 přítomna vyjádření klienta, že nechce aby advokátka ani předchozí zástupkyně šly k soudu bez něho, že si to výslovně nepřaje. Připojila rovněž lékařskou zprávu, že se podrobila operaci pravé kyčle dne 3. 11. 2016, hospitalizovaná byla do 8. 11. 2016, následně prodělala rehabilitační péči.

19. Z lékařské zprávy ordinace praktického lékaře H. T. ze dne 19. 7. 2017 vyplývá, že advokátka dne 21. 9. 2015 se podrobila v ambulanci laboratorním odběrům a krevním testům, vyšetření bylo akutní, a byla v pracovní neschopnosti od 1. 10. 2015 do 24. 3. 2016.
20. K jednání prvostupňového orgánu dne 12. 1. 2018 se advokátka nedostavila, požádala o jednání v nepřítomnosti. Kárným rozhodnutím ze dne 12. 1. 2018 prvostupňový orgán uznal advokátku vinnou shora popsáním jednáním a uložil jí kárné opatření ve formě napomenutí. V odůvodnění uvedl, že formulace omluvy, v níž advokátka žádala soud o odročení z důvodu nemoci žalobce (v tamní věci), k níž přiložila lékařskou zprávu o jeho zdravotním stavu, směřuje pouze k omluvě žalobce. Neověřila si, zda žádosti bude vyhověno. K tvrzení, že klient si výslovně nepřál, aby k jednání chodila a neměla potřebný spisový materiál od předchozí zástupkyně, uvedl, že advokát je vázán pokyny klienta jen tehdy, jsou-li v souladu s právními předpisy. Takový pokyn klienta v souladu s právní úpravou nebyl, advokátka proto měla postupovat podle běžných zvyklostí. Zohlednil, že v době jednání byla kárně obviněná advokátkou cca 24 let, za tuto dobu se kárného provinění nedopustila, a doložila, že má zdravotní i rodinné problémy. K celé věci přispěla i skutečnost, že jí předchozí zástupkyně nepředala potřebný spisový materiál včas a advokátka se nemohla na jednání náležitým způsobem připravit. Po úvaze dospěl prvostupňový orgán k závěru, že napomenutí je v tomto případě sankcí zcela dostačující. Proti tomuto rozhodnutí podala advokátka odvolání, o němž rozhodl odvolací orgán napadeným rozhodnutím.
21. Odvolací orgán napadeným rozhodnutím potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu. K odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu dodal, že zjistil, že jednání u soudu předmětného dne započalo od 12. hodin. Advokátka proto měla dostatek času vyvinout patřičnou aktivitu. V den konání jednání však nezajistila pro klienta zastoupení před soudem. Uvedeného dne se podrobila lékařskému vyšetření v H. T., v ordinaci mimo své sídlo a bydliště. Lékařské vyšetření spočívalo v laboratorních odběrech, krevních testech a lékař je označil za akutní. Pokud po podání žádosti o odročení nezjistila, zda soud její žádosti vyhoví, mohla takovým zjištěním pověřit v roli substituta jinou osobu, např. svého společníka. Počínala si nedbale, když se nepřesvědčila, zda jednání soud odročí či nikoliv. Samo rozhodnutí soudce o tom, zda jednání odročí či nikoliv, je jen na jeho vůli.
22. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
23. Podle § 16 odst. 1 zákona o advokacii *advokát je povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny. Pokyny klienta však není vázán, jsou-li v rozporu s právním nebo stavovským předpisem; o tom je advokát povinen klienta přiměřeně poučit.*
24. Podle § 16 odst. 2 zákona o advokacii *při výkonu advokacie je advokát povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné.*
25. Podle § 17 zákona o advokacii *advokát postupuje při výkonu advokacie tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu; za tím účelem je zejména povinen dodržovat pravidla profesní etiky a pravidla soutěže. Pravidla profesní etiky a pravidla soutěže stanoví stavovský předpis.*
26. Podle § 32 odst. 1 zákona o advokacii *advokát a advokátní koncipient jsou kárně odpovědní za kárné provinění.*

27. Podle § 32 odst. 2 zákona o advokacii *kárným proviněním je závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi tímto nebo zvláštním zákonem s výjimkou zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo stavovským předpisem.*
28. Podle § 32 odst. 3 písm. a) zákona o advokacii *advokátovi lze za kárné provinění uložit některé z těchto kárných opatření: napomenutí.*
29. Podle § 101 odst. 3 o. s. ř. *nedostaví-li se řádně předvolaný účastník k jednání a včas nepožádal z důležitého důvodu o odročení, může soud věc projednat a rozhodnout v nepřítomnosti takového účastníka; vychází přitom z obsahu spisu a z provedených důkazů.*
30. Městský soud se s žalobkyní neztotožnil.
31. K *prvnímu žalobnímu bodu*, v němž žalobkyně namítá, že neporušila § 101 odst. 3 o. s. ř. a uvedené ustanovení dodržela, klienta řádně u soudu omluvila a připojila lékařskou zprávu o jeho zdravotním stavu s tím, že klient se jednání chtěl osobně zúčastnit, ale ze zdravotních důvodů nemohl, soud uvádí, že o tomto tvrzení není veden spor. Kárné orgány nekladou žalobkyni za vinu, že by uvedené ustanovení o. s. ř. porušila, naopak z kárných rozhodnutí vyplývá, že žalobkyně řádně klienta omluvila. Taková námitka je lichá. Žalobkyně byla shledána kárně vinnou, že se dne 21. 9. 2015 jako právní zástupkyně klienta nedostavila k nařízenému jednání a tuto svou neúčast neomluvila, předem si nezjistila, zda bylo vyhověno žádosti o odročení jednání. Kárné provinění žalobkyně spočívá v neúčasti na jednání a absenci omluvy ve vztahu k její osobě.
32. Pokud argumentuje žalobkyně tím, že soud omluvu neakceptoval a porušil právo na spravedlivý proces, pak je takováto argumentace irelevantní pro dané řízení.
33. Žalobkyně dále uvádí, že jí klient sdělil, že trvá na výsledku svědků, žalobkyně soudu návrh na jejich výsledky zaslala, nebyl proto předpoklad ukončení věci. K této námitce soud uvádí, že sdělení o setrvání klienta na výsledcích svědků, včetně zaslání tohoto návrhu žalobkyni soudu, není sporné. Pokud uvádí žalobkyně, že nebyl proto předpoklad k ukončení věci, pak soudu nebylo doloženo, z čeho taková úvaha pramení. Nebylo např. doloženo, zda žalobkyně byla nahlédnout do spisu, jakým způsobem si zjistila případný obsah předchozích jednání, či jaké konkrétní doklady měla k dispozici k úvaze, že jednání by nebylo skončeno. Z části rozsudku Okresního soudu v Karvině sp. zn. 17 C 435/2013-101, kdy je v kárném spisu založena pouze jeho strana první, druhá, pátá a sedmnáctá, vyplývá, že jednání proběhlo pouze dne 21. 9. 2015.
34. Žalobkyně nesouhlasí s odvolacím orgánem a tvrdí, že sama svým jménem o odročení jednání žádala a předpokládala, že jí soud vyhoví. Z kárného spisu vyplývá, že žalobkyně dne 17. 9. 2015 Okresnímu soudu v Karvině k č. j. 17 C 435/2013 zaslala *Omluvu z jednání a žádost o odročení z jednání dne 21. 9. 2015* tohoto znění: „*Žádám tímto o odročení jednání dne 21. 9. 2015 a to z důvodu nemoci žalobce, kdy přikládám jeho lékařskou zprávu a žádám o odročení jednání na listopad 2015.*“ Připojila lékařskou zprávu o klientovi a plnou moc. Z tohoto textu soud neshledal ničeho, že by žalobkyně svým jménem žádala soud o odročení, pouze jménem klienta.
35. Žalobkyně tvrdí, že dne 21. 9. 2015 v ranních hodinách i později spolu se sekretářkou telefonovaly na soud, kam se nedovolaly. K uvedenému tvrzení rovněž není doložen žalobkyni žádný důkaz. Žalobkyně nedoložila, co konkrétního jí bránilo, aby sama, či prostřednictvím jiné osoby v době od 17. 9. 2015, kdy podala žádost o odročení, do dne

21. 9. 2015, kdy se jednání konalo, zjistila, zda soud jednání bude odročovat. Vyvinut žalobkyni nemůže ani tvrzení, že si klient výslovně nepřál, aby se jednání účastnila, neboť ta podle § 16 odst. 1 zákona o advokacii měla dbát svých povinností. V tomto ohledu prohlášení paní D. M. ze dne 3. 4. 2017 není rozhodné. Z pohledu povinností advokáta zakotvených v § 16 odst. 2 zákona o advokacii je zásadní, aby v případě, že má být naplněn požadavek na důsledné využití všech zákonných prostředků a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné, je nepochybné, že by advokát takové možnosti měl využít. Je zřejmé, že takovýmto zákonným prostředkem určeným k ochraně práv klienta je i účast advokáta jako právního zástupce na soudním jednání. V souladu s těmito požadavky se měla žalobkyně jednání nařízeného na den 21. 9. 2015 zúčastnit, respektive nejprve zjistit, zda bude vyhověno žádosti ze dne 17. 9. 2015 o odročení jednání.

36. Žalobkyně dále uvádí, že předchozí zástupkyně, u níž se spis nacházel, jí sdělila, že se jednání zúčastní její koncipient, který disponuje podklady k němu, žalobkyni předvolání k soudu doručeno nebylo. Ze správního spisu soud ověřil, že již dne 8. 9. 2015 informovala žalobkyně předchozí zástupkyni, že převzala zastoupení klienta a požádala ji o doručení potřebných písemných dokladů. Z dopisu předchozí zástupkyně ze dne 14. 9. 2015 není nikterak seznatelné, že by se ona či její koncipient měli zúčastnit jednání dne 21. 9. 2015, jak tvrdí žalobkyně. Předchozí zástupkyně požadovala po žalobkyni plnou moc a pouze sdělila žalobkyni, že podklady má u sebe její kolega, který je na dovolené, a spisy tak může obdržet až po jeho návratu. Dodala, že obě soudní jednání jsou toho druhu, že postačí podání, která žalobkyni zašle. Z takto vedené korespondence mezi žalobkyní a předchozí zástupkyní není patrná jakákoli domluva, že by se jednání dne 21. 9. 2015 neměla účastnit žalobkyně, ale předchozí zástupkyně či její koncipient, i s ohledem na skutečnost, že v té době byla právní zástupkyní klienta v předmětné věci žalobkyně, jak prokazatelně vyplývá z plné moci ze dne 9. 9. 2015, bylo tak její povinností se nařízeného jednání zúčastnit.
37. Pokud žalobkyně argumentuje tím, že její nepřítomnost při jednání dne 21. 9. 2015 na věc neměla vliv, nebyly provedeny žádné důkazy, soud vyhlásil toliko rozsudek, pak uvedené tvrzení je rozporné s povinnostmi advokáta podle § 16 odst. 1, 2 zákona o advokacii. Námitky prvního žalobního bodu jsou nedůvodné.
38. Ke *druhému žalobnímu bodu*, v němž žalobkyně brojí proti tvrzení odvolacího orgánu, že nevyhledala lékaře v místě bydliště a šla k lékaři až ve 12. hodin předmětného dne a opouje, že šla ke svému lékaři, který ordinuje 3 km od jejího bydliště, u něho byla registrovaná, v ordinčních hodinách a po předchozím telefonickém objednání, neboť jiný lékař by ji nevzal, soud uvádí, že uvedené není žalobkyni kárným rozhodnutím kladeno za vinu. Podstatou porušení § 16 a § 17 zákona o advokacii je skutečnost, že se žalobkyně nedostavila k nařízenému soudnímu jednání bez omluvy, nikoliv fakt že navštívila lékaře mimo místo svého bydliště či sídla. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je sice konstatováno, že se žalobkyně v den nařízeného jednání podrobila lékařskému vyšetření v H. T., v ordinaci mimo sídlo a bydliště, tato skutečnost však není nijak připsána k tíži žalobkyně. Z napadeného, resp. kárného rozhodnutí prvostupňového orgánu není jakkoliv seznatelné, že by toto zvyšovalo závažnost jednání žalobkyně, ad absurdum že by se žalobkyně kárného provinění nedopustila, navštívila by lékaře v místě svého bydliště či sídla. Návštěva lékaře žalobkyní mimo místo jejího bydliště či sídla byla v odůvodnění napadeného rozhodnutí toliko konstatována jako fakt. Se zřetelem k právě uvedenému tak městský soud uzavírá, že nebylo nijak zasaženo do práva žalobkyně na výběr lékaře.

39. Žalobkyně dále tvrdí, že měla akutní zdravotní problémy, v říjnu 2015 se podrobila operaci. Ani z těchto důvodů se jednání nemohla zúčastnit. Tuto skutečnost sdělila soudu následně po jednání. Nebylo v jejích silách zajistit substituci. Lze konstatovat, že žalobkyně na jedné straně argumentuje akutními zdravotními problémy, v jejichž důsledku nebylo v jejích silách zajistit na předmětné jednání substituci, současně argumentuje tím, že během dopoledne v den nařízeného jednání telefonovala se sekretářkou na soud, aby se z jednání omluvila. K těmto tvrzením soud uvádí, že ani jedno z nich není jakkoliv podloženo důkazními prostředky, a jeví se tak jako minimálně nevěrohodné. Z přiložené lékařské zprávy je patrné, že se žalobkyně dne 21. 9. 2015 podrobila laboratorním odběrům a krevním testům. Z uvedené lékařské zprávy nelze dospět k závěru, že zdravotní stav žalobkyně byl natolik vážným, že by nebyla vůbec schopna telefonicky zajistit omluvu či případnou substituci. Taková závažnost zdravotního stavu jednak neplyne z doložené lékařské zprávy, z níž je mimo jiné seznatelný i počátek pracovní neschopnosti žalobkyně, a sice od 1. 10. 2015, jednak neodpovídá vyjádření žalobkyně právě ke snaze o zajištění substituce a kontaktování soudu, když sama uvádí, že pokusy tímto směrem učinila. Soud se ztotožňuje s žalovanou, že žalobkyně měla dostatek času vyvinout patřičnou aktivitu k zajištění ochrany práv svého klienta i v den jednání nařízeného až od 12.00 hod. Soud nepřehlédl, že prvostupňový orgán vzal v úvahu zdravotní potíže žalobkyně, byť nemohou zcela ospravedlnit její jednání, a uložil žalobkyni kárné opatření nejmírnějšího charakteru. S jeho úvahou se soud ztotožňuje. Námitky druhého žalobního bodu nejsou důvodné.
40. K námitkám *třetího žalobního bodu*, v nichž žalobkyně poukazuje na to, že Okresní soud v Karvině neakceptoval omluvu klienta a neodročil jednání, oproti tomu Krajský soud v Ostravě, jemuž opětovně omlouvala klienta, spolu s žádostí o odročení jednání, její žádosti vyhověl, ačkoli již klienta nezastupovala, a nesouhlasí s konstatováním, že proti postupu okresního soudu mohla brojit v odvolání, neboť klienta v té době nezastupovala, soud uvádí, že je neshledal relevantními pro rozhodnutí ve věci. Zdejšímu soudu ani nepřísluší hodnotit postup Okresního soudu v Karvině, ani postup Krajského soudu v Ostravě jako soudu odvolacího v uvedeném civilním řízení. Jejich postup není pro právě projednávanou věc podstatný, neboť postup soudu má význam pouze pro řízení o žalobě klienta, nikoli pro otázku kárného provinění žalobkyně. Námitky třetího žalobního bodu nejsou důvodné.
41. *Obiter dictum* soud dodává, že není povinností soudu žádosti o odročení jednání vyhovět (§ 101 odst. 3 o. s. ř. a § 119 odst. 1 téhož zákona). Lze tak jen zopakovat, že bylo povinností žalobkyně ve smyslu § 16 zákona o advokacii zjistit, zda soud žádosti o odročení vyhověl, když nemohla spoléhat na to, že tak učiní, na nařízené jednání se dostavit, či se z něj řádně omluvit.
42. V předmětné věci soud žádné zkrácení na právech žalobkyně v důsledku porušení zákona nezjistil.
43. Nelze pominout, že v žalobě žalobkyně požadovala, aby soud provedl řadu důkazů, a to kárnými rozhodnutími, stížností, kárným spisem žalované, výsledkem klienta, spisem Okresního soudu v Karvině sp. zn. 17C 435/2013, výsledkem předchozí zástupkyně, lékařskými zprávami, výsledkem D. M. a P. Š., písemností z datové schránky, dopisem předchozí zástupkyně či úředním záznamem soudu. K uvedeným návrhům soud uvádí, že napadená rozhodnutí soud přezkoumává podle žalobních bodů, jež vymezila žalobkyně v žalobě, přitom vychází z kárného spisu, který navrhované listiny obsahoval, a soud z nich také vycházel. Soud neshledal ve věci důvod, aby vyslýchal navrhované svědky a

jejich výsledcích by byl nadbytečným, neboť spisový materiál je dostatečnou oporou pro rozhodnutí ve věci a skutkový stav v něm byl dostatečně prokázán. Nelze k tomu pominout, že žalobkyně ve věci nepožadovala, aby soud nařídil ústní jednání za účelem projednání věci.

44. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
45. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, avšak žalované v řízení žádné náklady nad rámec jejích běžných činností nevznikly, žalovanou stavovskou komoru zastupoval její člen, advokát. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. března 2021

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu